

Προς τον Δήμο Μυλοποτάμου

Θέμα: Πρόταση ονοματοδοσίας οδού

Στο πλαίσιο της ονοματοδοσίας των οδών του Περάματος, προτείνουμε η οδός που ξεκινάει από την οικία Πρωτογεράκη Αντώνη (έναντι πλάγιας πρόσοψης παλαιού καταστήματος ΕΛΤΑ) και τελειώνει στην οικία Μακρυμανωλάκη να ονομαστεί οδός "Νικολάου Αντ. Λαδιανού" για τους παρακάτω λόγους:

Τον καιρό που κάλεσαν τον πατέρα μας να παρουσιαστεί στο Στρατό, πήγε χωρίς δεύτερη σκέψη. Έφυγε για τη Μικρά Ασία αφήνοντας πίσω του τέσσερις αδελφές και τη χήρα μητέρα του. Έλειψε για έξι ολόκληρα χρόνια στο μέτωπο. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες διεξήχθη αυτή η εκστρατεία καθώς και το τέλος της, είναι γνωστά, ώστε, τα επεισόδια που σημάδεψαν τη ζωή του πατέρα μας θα μπορούσαν να γεμίσουν ολόκληρες σελίδες. Όμως, θα αναφερθούμε μόνο στο συμβάν κατά το οποίο έχασε το φως του, σε ηλικία μόλις 24 ετών. Το εκστρατευτικό σώμα, το οποίο υπηρετούσε, βρισκόταν στο Εσκίσεχιρ, ένα βήμα πριν την Άγκυρα. Σε μια από τις αιματηρές επιθέσεις των αντιπάλων, η έκρηξη μιας οβίδας προκάλεσε τον τραυματισμό αλλά και το θάνατο πολλών στρατιωτών μας. Μεταξύ των τραυματιών ήταν και ο πατέρας μας, που υπέστη πολλαπλά τραύματα σε όλο του το σώμα και, το κυριότερο, έχασε την όρασή του. Μεταφέρθηκε στην Αθήνα, όπου ο διακεκριμένος ιατρός Χαραμής του έκανε αλλεπάλληλες εγχειρίσεις, εννέα συγκεκριμένα, αλλά δυστυχώς έχασε ολοκληρωτικά το δεξί του μάτι, ενώ έβλεπε αμυδρό φως από το αριστερό.

Μετά από καιρό, το Υπουργείο Στρατιωτικών του έστειλε επιστολή, στην οποία του ζητούσε να καταθέσει τα έγγραφά του για συνταξιοδότηση. Η απάντησή του ήταν η εξής: «Υπηρέτησα την πατρίδα μου για πολλά χρόνια, αν δικαιούμαι κάτι το αφήνω για την πατρίδα». Δεν αποδέχτηκε λουπόν την σύνταξη που του προσέφερε το κράτος, παρά το γεγονός ότι στην υπόλοιπη ζωή του ήταν σχεδόν τυφλός!

Ο Νικόλαος Αντ. Λαδιανός, ήταν από τους πρώτους Περαιματιανούς που συνέβαλαν στη ανάπτυξη του Περάματος, καθώς μετά την εγκατάστασή του εκεί, δραστηριοποιήθηκε ως έμπορος.

Κατά τη Γερμανική Κατοχή, οι κατακτητές επέταξαν το σπίτι και το μαγαζί του. Δίνοντάς του προθεσμία μίας ώρας για να μαζέψει τα πράγματά του και να φύγει. Τι να έκανε; Πήρε κάποια ρούχα και κλινოსκεπάσματα και πήγε στην περιοχή Λούτρα, έξω από το Πέραμα και εγκαταστάθηκε, σε ένα μικρό αγροτόσπιτο, που είχε στο περιβόλι του. Στο σπίτι τοποθέτησαν δίπατα, σιδερένια κρεβάτια για τα κατοχικά στρατεύματα, ενώ κάτω, στο μαγαζί, έβαζαν άρματα μάχης. Το αρχηγείο των Γερμανών στεγαζόταν απέναντι από το σπίτι μας, στο σπίτι του Νικολάου Πολυχρονάκη. Όταν οι κατακτητές πέταξαν όλα τα υπάρχοντα του πατέρα μας στο δρόμο, χάθηκαν και όλα του τα αρχεία και οι επιστολές που έστελνε από το μέτωπο στη μητέρα του και στις αδελφές του. Μεταξύ αυτών χάθηκε και η επιστολή του Υπουργείου Στρατιωτικών. Από συναισθηματική άποψη, όσο θλιβερή κι αν υπήρξε η απώλεια αυτών των εγγράφων (για εκείνον, για τα παιδιά του και τα εγγόνια του), δε συγκρίνεται με το γεγονός ότι αυτός ο άνθρωπος δε μπόρεσε να δει ποτέ καθαρά τα εγγόνια του.

Αυτός ήταν ο πατέρας μας, ένας άνθρωπος με μεγάλη αγάπη και αυταπάρνηση για την οικογένεια, το Θεό και την πατρίδα. Εκτός από την οικογένειά του, το γνωρίζουν αυτό και

πολλοί κάτοικοι του Περάματος, του Αχλαδέ, του Μελιδονίου και της γύρω περιοχής του Μυλοποτάμου. Γνωρίζουν ότι έχασε το φως του για την πατρίδα, ότι έδωσε ό,τι είχε για την πατρίδα.

Ως αναγνώριση για την προσφορά του, ζητούμε από την τοπική κοινότητα Περάματος και τον Δήμο Μυλοποτάμου, να δώσει το όνομά του στο μικρό δρόμο που βρισκόταν η κατοικία του.

Με εκτίμηση,
τα παιδιά και τα εγγόνια του Νικολάου Αντ. Λαδιανού.

Λαδιανός Νικόλαος του Αντωνίου και της Ειρήνης
Αχλαδές
ημερομηνία γέννησης 25/05/1898
ημερομηνία θανάτου 20/09/1977

Λαδιανού Ευαγγελία, το γένος Σφακιανάκη (Εμμανουήλ και Ελένη)
Μελιδόνι
ημερομηνία γέννησης 03/08/1917
ημερομηνία θανάτου 12/06/1988